

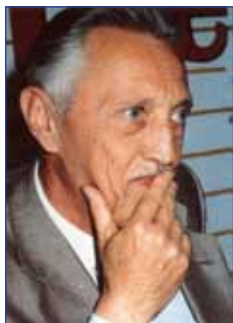
Foto: Den Europæiske Unions Domstol

**EU-Domstolen:
Menneskelivet begynder
ved befrugtningen
s. 4**

**Miriam's historie
om to aborter
side 8**

Jérôme Lejeune

Landsbevægelsen Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk græsrodsbevægelse, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedyprisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskabernes Akademi. I slutningen af 1950'erne opdagede han

det ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager mongolisme. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortæller for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningstøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

Fra befrugtningstøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens, er barnet et menneske, et selvstændigt individ, genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse. Fra befrugtningstøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske, som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør. Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker. Det er unikt og derfor uerstatteligt. Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning. Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt. Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet, er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn. Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningsproblemer.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside www.rfm.dk Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

Landsbevægelsen Respekt for Menneskeliv
Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby

cvr.nr.: 29685487 • Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer 85891774 –
eller: reg. nr. 9037 konto 4576665836 • Tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk
Hjemmeside: www.rfm.dk

RFM nyt **32. årgang nr. 3**

Bladet udkommer tre gange
årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.
Årligt mindstebidrag 125 kr.
For familier 175 kr.

Redaktion

Torben Riis
ansvarshavende

Redaktionens adresse:
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 5576 7652
Fax 5576 7135
E-mail:
info@rfm.dk

Hjemmeside:
www.rfm.dk

Henvendelser vedrørende medlemskab, levering af bladet eller adresseændring:

Ettie og Morten Jødal
Præstemarken 18
Sønderup
9541 Suldrup
tlf 9818 3774
E-mail:
morten@joedal.dk
eller
ettie@joedal.dk

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Tryk:
Trykcentret ApS

Glædelig jul

Ikke så sjældent siger et billede mere end mange selv nok så velmente ord. I denne juletid syntes jeg derfor, at jeg ville bruge lidt færre ord end sædvanlig i denne leder og i stedet give plads for dette billede af den hellige familie, som taler sit eget sprog til os om de værdier, mange er ved at glemme i det moderne Europa.

“En fattig jomfru sad i løn...” skrev Grundtvig i den julesalme, vi alle kender og sikkert vil synge igen i år. Ja, fattig var hun, men heldigvis kendte hun ikke udtrykket “livskvalitet”, som er en helt moderne opfindelse. For hende var livet en uomtvistelig kvalitet i sig selv og det barn, hun skulle føde, en gave fra Gud.

Vi er som bekendt kommet et stykke vej i en helt anden retning siden, men heldigvis har vi i dette julenummer også kunnet bringe en del nyheder, som der er al mulig grund til at glæde sig over.

Er det f.eks. ikke lidt af et mirakel, at en banal patentsag i sidste instans kan foranledige EU's højeste domstol til at bekræfte den kendsgerning, at livet begynder ved befrugtningen? Og er det ikke også livsbekræftende, at EU's Menneskerettighedsdomstol holder fast ved, at æg- og sæddonation i grunden er noget rod, som man passende kan forbyde i de enkelte medlemslande? Med til de gode nyheder hører også, at 508 ufødte børn i USA har reddet livet under den netop afsluttede “40 dage for livet-kampagne”. Lad os håbe og bede til, at der bliver endnu mere at glæde sig over i det nye år!

Torben Riis

Foto: Den Europæiske Unions Domstol

EU-Domstolen: Menneskelivet begynder ved befrugtningen

Den europæiske Unions Domstol

Oprettet i 1952.
Domstolen, som har
hjemsted i Luxembourg,
er EU's højeste juridiske
myndighed.
Dens afgørelser er
bindende for alle 27
medlemslande.

Forskerne, medicinalindustrien og abortlobbyen raser og fnyser af harme, mens abortmodstanderne jubler. Den Europæiske Unions Domstol har i en kendelse den 18. oktober slået fast, at en metode til at udvinde og isolere stamceller fra fostre ikke kan patenteres.

Det opsigtsvækkende er ikke så meget den konkrete afgørelse, der som antyd det drejer sig om, hvorvidt der kan tages patent på en bestemt metode, men derimod, at Domstolen i forbindelse med behandlingen af den konkrete sag slår fast, at begrebet "menneskeligt embryon" skal forstås bredt. Herom siger Domstolen i en pressemeddelelse (nr. 112/11) – den kan ses i dansk oversættelse på www.curia.europa.eu – at »enhver menne-

skelig ægcelle fra tidspunktet for befrugtning anses for et "menneskeligt embryon", idet denne befrugtning kan udløse en proces for udvikling af et menneske.«

EN PRINCIPIEL AFGØRELSE

Hermed har Domstolen taget principiel stilling til, hvornår menneskelivet begynder, og lukket diskussionen om, hvorvidt det befrugtede æg først skal have nået et vist udviklingsstadium, før det kan betragtes som et menneskeliv. Det er det, der er det virkelig interessante i denne sag. Og det er denne principielle stillingtagen, der gør, at Domstolen i sin konklusion i den konkrete sag kan slå fast "at en opfindelse ikke kan patenteres, når udførelsen af fremgangsmåden nød-

vendiggør foudgående destruktion af menneskelige embryoner eller anvendelsen heraf som grundmateriale." Begrundelsen? At "sikringen af menneskets værdighed ville kunne påvirkes heraf."

GREENPEACE I AKTION

Selve sagsforløbet er interessant. Det hele begyndte med, at den tyske afdeling af miljøorganisationen Greenpeace gik rettens vej for at anfægte et patent udtaget af en tysk forsker, Oliver Brüstle. Han havde i 1997 fået patent på en metode til at udvikle nerveceller på grundlag af stamceller, der var udtaget af menneskefostre. Håbet var, at man på denne måde ville kunne hjælpe f.eks. Parkinson-patienter.

Greenpeace vandt sagen, hvorefter Brüstle appellerede dommen til en højere retsinstans, som imidlertid indbragte sagen for EU-Domstolen, fordi afgørelsen stod og faldt med fortolkningen af et EF-direktiv (98/44/EF). Spørgsmålet var, hvad man skulle lægge i begrebet "menneskeligt embryo", som ikke var præcist defineret i direktivet. At der ifølge Domstolen hermed skal forstås alle udviklingsstadier fra befrugtningøjeblikket, afgjorde sagen. Brüstle mistede sit patent, fordi hans metode indebar destruktion af de fostre, stamcellerne skulle høstes fra. Den patentretlige begrundelse var, at "tildeling af et patent på en opfindelse principielt indebærer industriel og kommerciel udnyttelse" – og det er ikke foreneligt med menneskets værdighed.

REAKTIONER

Ser man på reaktionerne på Domstolens afgørelse, er det da også det økonomiske aspekt, der optager sindene blandt repræsentanterne for forskning og medicinalindustri. I "Ingeniøren" udtaler Morten Meyer, der er lektor ved Syddansk Universitet og forsker i stamcelleterapi, at "der skal være perspektiver i den forskning, man laver, så hvis den private industri ikke kan se en økonomisk gulerod og

"Der kan ikke udtages patent på en proces, som består i at fjerne en stamcelle fra et menneskeligt foster på blastocyststadiet, hvorved dette foster går til grunde.

Den Europæiske Unions Domstol i en kendelse den 18. oktober i år

et kommercielt marked, kan jeg da godt frygte, at man nok vil holde sig lidt tilbage og satse mindre på denne type forskning."

Det kan man da kalde rene ord for pengene.

Der har været lignende og endnu voldsommere reaktioner fra europæiske forskere, der har betegnet dommen som enten "ødelæggende" eller "komplet latterlig". Nogle mener, at den sagtens vil kunne omgås, mens andre frygter, at den vil betyde et alvorligt tilbageslag for europæisk stamcelleforskning – eller mere konkret, at det bliver amerikanerne og asiaterne og ikke europæerne, der kommer til at spinde guld på denne type forskning i fremtiden.

Det er imidlertid en overdreven frygt, mener Oxford-professoren David Albert Jones, som peger på, at dommen ikke får nogen indflydelse på størstedelen af den forskning, der i dag laves på området. Man bruger nemlig i stigende omfang i stedet for fosterstamceller såkaldt voksne stamceller, der udvindes fra fostervand, navlestrengsblod, knoglemarv m.m.

Derfor, siger han, kan man forvente, at de økonomiske ressourcer, der i øjeblikket anvendes på forskning i fosterstamceller, i stedet vil blive overført til denne type forskning.

PERSPEKTIVER

Der har været spekulationer om, hvilken interesse Greenpeace havde i at rejse denne sag, eftersom bevægelsens medlemmer ikke just er kendt for at være modstandere af fri abort. David Albert Jones' forklaring på dette er, at Greenpeace ikke primært bekymrer sig om fosterets status som person, men i bredere forstand er modstandere af enhver form for manipulation af den menneskelige natur, herunder kloning, racehygiejne, genmanipulation eller patenter på menneskeligt liv. De grønne er, siger han, generelt mere kritiske over for den moderne bioteknologi og er gode til at gennemskue de mange krav, der i dag bliver fremført over for politikerne fra de virksomheder, der har økonomiske interesser involveret.

Hvilke konsekvenser dommen vil få på længere sigt står foreløbig hen i det uvisse. Når alt kommer til alt, er der tale om en dom i en patentsag, men blandt *pro life* iagttagere og ditto organisationer er der enighed om, at den bør få vidtrækkende konsekvenser, fordi den har flyttet ideologiske grænser. Sophia Kuby, leder af *European Dignity Watch*, udtaler således, at hun forventer, at Kommissionen vil genoverveje den kommende rammebevilling til forskningen i lyset af dommen og foretage de fornødne justeringer. "EU kan ikke som hidtil fortsætte med at give økonomisk støtte til forskning, der indebærer ødelæggelse af menneskelige fostre," siger hun.

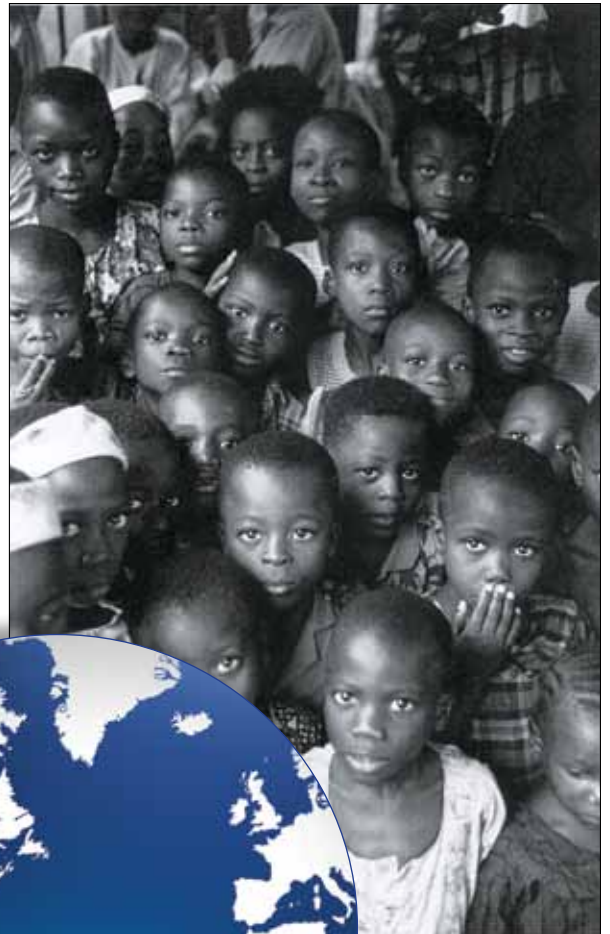
Denne opfattelse deles af Jacob Cornides, menneskeretsadvokat og ekspert i EU-ret, som mener, at dommen åbner for vide perspektiver f.eks. med hensyn til abort, reagensglasbehandling, ægdonation osv. Vi bør analysere dommen, siger han, og søge at få det maksimale ud af den.

7 milliarder!! Hvad skal det ende med?

Mandag den 31. oktober var dagen, hvor verdens befolkning rundede 7 milliarder, og det udløste helt som forventet et propagandabrøl fra befolkningslobbyen, herunder UNFPA, som trak alle fortærskede klicheer op af skuffen for endnu engang at få budskabet ud om nødvendigheden af befolkningskontrol. Og traditionen tro er det den 3. verdens lande, det skal gå ud over.

Førende dagblade i den vestlige verden, New York Times, Washington Post og The Guardian, forsøgte nærmest at overgå hinanden med katastrofeartikler om, hvor galt det vil gå, med mindre... og naturligvis fulgte den hjemlige presse trop med dagbladet Politiken i front, som fyldte det meste af en søndagsavis med dommedagsprofetier ledsaget af drabelige billeder.

Imidlertid var der tale om en ren pseudo-begivenhed. For det første er der ingen, der aner noget om, på hvilken dag det magiske tal rent faktisk bliver nået – men det er det mindste af det – og for det andet er der ikke noget som helst overraskende i, at tallet 7 mia. sandsynligvis passeres på et eller andet tidspunkt inden årets udgang. Så hvad er det egentlig, vi skal være så bekymrede over?

1. Vil verdens befolkning bare blive ved med at vokse og dermed fremkalde en global miljøkatastrofe?

Nej, ifølge UNPD, som er det FN-organ, som leverer absolut pålidelig statistik om befolkningsudviklingen (ikke at forveksle med UNFPA) vil væksten ophøre i 2045. Til den tid vil vi være 8 mia. Dernæst vil befolkningstallet falde, først langsomt, senere hurtigere.

Når vi en tid endnu bliver flere, skyldes det ikke, at vi får flere børn, men at vi bliver ældre. Fødselsraten har globalt set været faldende inden for de sidste 50 år.

2. Kan vi brødføde 8 milliarder mennesker?

Sagtens. Både FAO (FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation) og WFP (FN's Fødevarerprogram) bekræfter, at der er mere end nok mad til alle – problemet er, siger de, at ikke alle har adgang til den. Det er et spørgsmål om retfærdig fordeling af goderne.

3. Betyder mange mennesker ikke, at vi allesammen bliver fattigere?

Det er der intet belæg for. De fattigste lande i verden er ofte de tyndest befolkede. Sammenlign f.eks. Congo med Nederlandene. Globalt set er fattigdommen i verden blevet mindre, samtidig med at befolkningstallet er steget. I 1968 spåede Paul Ehrlich, at kloden ville blive hærgnet af hungerkatastrofer allerede i 1970'erne. Skete det?

4. Er der plads til så mange mennesker i verden?

Hvis man forestillede sig, at staten Texas i USA var én stor by, ville den kunne rumme alle 7 mia. mennesker i dag. Og da Texas kun udgør en forsvindende lille del af det samlede beboelige areal på kloden (695.000 km² – svarende til det samlede areal af Tyskland, Polen og Belgien) er svaret ja.

Stamceller fra fostre eller fra voksne?

I årevis har det blandt stamcelleforskere været god latin at hævde, at kun embryonale stamceller, dvs. stamceller taget fra fostre, har det rette potentiale til at udvikle præparater, der kan bruges til at hjælpe f.eks. Alzheimer- eller Parkinsonpatienter.

Men nu har det medicinalfirma, som er verdens både ældste og førende inden for stamcelleteknologi, det amerikanske Geron Corporation, opgivet at udvikle "mirakelmedicin" på grundlag af embryonale stamceller. Firmaet havde ellers investeret millioner af dollars i et udviklingsprojekt, der i første række skulle have hjulpet patienter, der er lammet på grund af skader på rygsøjlen. Endvidere havde man planer om yderligere tre projekter rettet mod sukkersyge, hjertesygdomme og betændelse i leddene.

Geron har altså nu måttet indse, at det er alt for usikkert – og derfor alt for kostbart – at eksperimentere med embryonale stamceller. Sagen er omtalt i det ansete internationale tidsskrift *Science*, hvor man blandt andet kan læse disse ord:

Behandlinger baseret på voksne stamceller har ubestrideligt taget føringen med en række meget opmuntrende resultater i år... Vil det sige, at voksne stamceller lige nu har de bedste klinisk efterprøvede resultater? Helt afgjort. F. eks. er der i hele verden næsten 200 igangværende eksperimenter med stamceller fra knoglemarv. Både med hensyn til antal og kommercielt potentiale ligger de klart i spidsen.

Læs også artiklen side 4-5.

40 Dage for Livet – 508 menneskeliv reddet

Forty Days for Life, den amerikanske *pro life*-organisation, som den tidligere *Planned Parenthood*-medarbejder Abby Johnson "deserterede" til (se RFM *nyt* forår 2011) er efterhånden blevet til en af de største folkelige bevægelser i USA, der kæmper for retten til livet.

Bevægelsens 8. kampagne sluttede den 6. november i år, og her er, hvad man kan udrette med bøn foran *Planned Parenthood*'s abortfabrikker:

EU's Menneskerettighedsdomstol: I orden at sige nej til donoræg og donorsæd

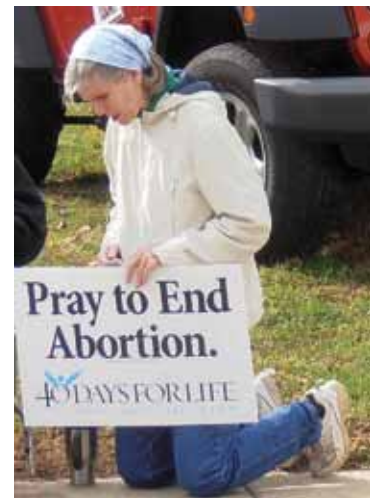
Storkammeret (den højeste instans med 13 dommere) ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i en kendelse den 3. november slået fast, at Østrig ved at forbyde befrugtning med henholdsvis donorsæd eller donoræg *ikke* har handlet i strid med Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

Dermed underkender Storkammeret en tidligere dom fra en af Domstolens lavere instanser, som på flere måder repræsenterede en trussel mod det traditionelle syn på familien bl.a. ved at argumentere ud fra det synspunkt, at alle har "ret til at få et barn."

Det er højst usædvanligt, at Storkammeret forkaster en tidligere afgørelse i Domstolen. Sidste gang det skete var i forbindelse med den såkaldte krucifikssag i Italien. I den foreliggende sag havde Østrig opbakning fra både den italienske og den tyske regering.

- 508 kvinder fortrød deres beslutning om abort efter at have talt med deltagere i kampagnen – og det er kun dem, man har sikre underretninger om.
- 53 medarbejdere på abortklinikker sagde deres job op og forlod branchen.
- 16 abortklinikker drejede nøglen om.

Over 400.000 deltog i 1.332 lokale kampagner i 387 byer, hvor over 13.000 kirker medvirkede. Kampagnen blev omtalt over 1.500 gange i pressen og de elektroniske medier både i USA og andre lande.

Miriam's historie

”Jeg lægger mig en aften i sengen, og pludselig tænker jeg: Hvad er det, der sker inden i mig? Det var utroligt voldsomt, ud over alt hvad der er normalt. Alting blev sort og forfærdeligt.”

Tekst og fotos: Torben Riis

Ti år med hyppige anfald af sort depression, der til stadighed tog til i voldsomhed, var den pris, Miriam Russell måtte betale for to aborter med mindre end et års mellemrum, mens hun endnu kun var 19 år gammel.

I dag er Miriam 32 år og fuldstændig helbredt for sine depressioner. ”Det er en vidunderlig fornemmelse at vide, at jeg aldrig mere skal falde ned i det sorte hul, at den del af mit liv, som var et rent helvede, nu definitivt er overstået,” siger hun.

Hvordan det er gået til, at hun nu er helt afklaret med sin fortid og kan træde frem og fortælle om aborterne, og hvad de førte med sig, vender vi tilbage til. Allerførst spørger jeg hende, hvorfor hun ikke én, men to gange valgte abort som kun 19-årig.

– Jeg var på det tidspunkt flyttet hjemmefra og havde fået en kæreste, som på længere sigt viste sig at være voldelig. Han var for så vidt en sød fyr, men havde store problemer med at styre sit temperament. Så da jeg blev klar over, at jeg var gravid, kunne jeg ikke se anden udvej. Jeg var som sagt kun 19 år og kunne slet ikke overskue, hvordan jeg skulle kunne tage mig af et barn, når jeg vidste, at min kæreste og jeg ikke havde nogen fremtid sammen. Ydermere var jeg i gang med min HF, og hvis jeg ikke fik den eksamen, ville jeg stå tilbage med kun en 9. klasses afgangsprøve.

Efter aborten tøvede Miriam alligevel med at afbryde forbindelsen til kæresten, og et halvt år efter blev hun gravid for anden gang.

Hvordan reagerede du på det? Var det lettere at tage beslutningen anden gang?

– Nej tværtimod. Efter min første abort sagde jeg til mig selv: Det her gør jeg aldrig nogensinde igen. Nu da jeg igen var gravid, var jeg vred og frygtelig skuffet over mig selv. Men min situation havde jo ikke ændret sig, så jeg havde denne overvældende følelse af nødvendighed, at der ikke var andet at gøre. Jeg stod jo helt alene med det og havde ikke nogen, jeg kunne tale med om det.

Hvad sagde din mor?

– Ingenting, for jeg fortalte hende det slet ikke. Det ville heller ikke have gjort nogen forskel. Hun ville bare have sagt, at jeg skulle få den abort. Hun kunne ikke lide min kæreste. Selv om jeg ikke havde fortalt hende det, tror jeg hun var klar over, at han slog mig.

Gjorde du dig slet ikke tanker om, at det er forkert at få en abort?

– Jo, bestemt. Jeg vidste jo godt inderst inde, at det ikke var i orden. Jeg har altid haft troen.

Jeg var vred og frygtelig skuffet over mig selv. Men min situation havde jo ikke ændret sig, så jeg havde denne overvældende følelse af nødvendighed, at der ikke var andet at gøre.

Miriam er vokset op i en familie som den ene af fire børn. Hendes far er katolik, moderen ikke-troende. Parret bliver skilt, da Miriam er 10 år, og børnene bliver delt mellem forældrene. Miriam bor først hos faderen, men da hun skal i gymnasiet og gerne vil gå på det katolske Niels Steensens Gymnasium i København, flytter hun ind hos moderen, som bor tættere på. Faderen tager tilbage til USA nogle år senere. Da hun flytter væk fra sin far, holder hun også op med at gå i kirke.

– Men lige inden jeg blev 18, tænkte jeg, at nu bliver jeg voksen og selvstændig, og så må jeg også se at blive

*Lægen konstaterede bare,
at jeg var gravid,
og da jeg så sagde, at jeg
ikke ville have barnet,
svarede hun:
"Jamen, så laver vi en
abortaftale til dig."*

ansvarlig og bevidst om min tro. Så jeg læste en masse.

Du talte ikke med en præst, mens du overvejede abort?

– Nej, det faldt mig overhovedet ikke ind. Dels var jeg nok så meget i panik, at jeg slet ikke tænkte i de baner, og dels var det mærkeligt nok heller ikke noget, jeg forbandt med kirken.

Hvordan havde du det efter de to aborter?

– Jeg var meget ked af det, men på den anden side afklaret med, at det ikke kunne være anderledes.

Men så skete der noget uventet...

– Ja, det gjorde der. Lidt over et år efter den sidste abort lægger jeg mig en aften i sengen, og pludselig tænker jeg: Hvad er det, der sker inden i mig? Det var utroligt voldsomt, ud over alt hvad der er normalt. Alting blev sort og forfærdeligt.

Havde du slet ikke en mistanke om, at det havde noget med aborterne at gøre?

– Nej, slet ikke. Det med aborterne var jo noget, jeg havde besluttet, og som

jeg mente, jeg var afklaret med. Jeg har altid været god til at klare mine egne problemer.

I dag ved jeg, at uanset hvor velovervejet man er, har alt, hvad man foretager sig, en spirituel konsekvens. Det, man gør, er jo i virkeligheden også bare, at man skubber noget væk, fortrænger det, fordi man inderst inde godt ved, at det er for slemt. Og hvad nu, hvis man opdager, at det faktisk er noget, man ikke kan klare...?

Og det kunne du ikke?

– Nej, med årene blev anfaldene værre og værre, Man ryger ned i et sort hul, man ikke kan komme op fra ved egen hjælp.

Og det måtte du leve med i ti år?

– Ja. Det hjalp, at jeg havde været til skrifte. Men der manglede stadig noget. Det at jeg havde fået tilgivelse i skriftestolen, det var jo bare mit regnskab med Gud, der var blevet gjort op, men hvad med børnene, som havde betalt prisen for mine fejltagelser?

Så en dag sad jeg og så nogle katekeser på youtube, og derfra kom jeg videre til en hjemmeside for en katolsk kirke i New York, The Church of

the Holy Innocents (www.innocents.com) – altså, de uskyldige børns kirke. Her har de indrettet et kapel, hvor folk kan komme og mindes og bede for de børn, der af den ene eller den anden grund er døde før fødslen. Man kan også navngive børnene og få dem skrevet ind i en Livets Bog. Så får man tilsendt et certifikat, nærmest en slags dåbsattest, hvor børnenes navne og dødsdato står på.

Over Miriams seng hænger der i dag sådanne tre indrammede certifikater med hendes ufødte børns navne på. Men hvorfor tre?

– Jeg er overbevist om, at der var tvillinger, da jeg fik min anden abort. Og jeg var helt sikker på, at det var en dreng og en pige.

Hvad skete der, da du havde givet børnene et navn?

– To ting. For det første kom det endelig til at stå helt klart for mig, at det var aborterne, der var skyld i mine depressioner. Det havde jeg indtil da ikke for alvor villet indse. Samtidig indså jeg, at hvor forkert det er med tilfældig sex. Og lige så snart jeg havde forstået, hvad det var, der var gået galt i mit liv, lovede jeg Jesus at ►

”Lige så snart jeg havde forstået, hvad det var, der var gået galt i mit liv, lovede jeg Jesus at passe på mig selv fra nu af... Og så var det, der skete ligesom en forvandling inden i mig. Alt det mørke blev taget fra mig, depressionerne forsvandt. Jeg kunne mærke i hele kroppen, at de blev løftet ud af mig...”

► passe på mig selv fra nu af. Nu ville jeg bevare helligheden, integriteten, helheden – mig selv! – til efter jeg var gift, og ikke ødelægge Guds mening med kærligheden eller ”kaste perler for svin” ved at give mig selv bort til noget, der ikke er værdigt, dvs. til ikke forpligtende seksualitet. Og så var det, der skete ligesom en forvandling inden i mig. Alt det mørke blev taget fra mig, depressionerne forsvandt. Jeg kunne mærke i hele kroppen, at de blev løftet ud af mig, og jeg ved nu, at de aldrig kommer igen.

Så var det, Jeg kom til at tænke på en meget mærkelig drøm, jeg havde haft ca. halvandet år inden aborterne, men som jeg ikke kunne få mening i på det tidspunkt. Jeg står sammen med en mand, der nærmest ligner en græsk fisker. Han taler til mig og viser mig først et billede af Jomfru Maria – jeg genkendte senere ved et tilfælde billedet på nettet og blev meget forbløffet over, at det var præcis det samme – og dernæst tre statuetter fint udskåret i træ, der forestillede spædbørn, og endelig nogle relieffer af voksne mennesker. De sidste ord, han siger, er på engelsk. Han siger, at Jomfru Maria skal bryde dødens cirkel. Som sagt, jeg forstod ikke meningen med drømmen dengang. Nu ser jeg den som en advarsel mod det, jeg senere skulle gøre. De voksne er måske de børn, jeg engang skal få – jeg ved det ikke. Og det, at han siger de sidste

Dette billede med titlen titlen ”Jomfru Marias syv sorger” er tilskrevet den hollandske miniaturemaler Simon Bening (1483-1561), Det var det store billede af Jomfru Maria i midten, Miriam så for sig i sin drøm og senere genkendte på nettet.

ord på engelsk, har jeg tænkt meget over. Engelsk er jo min fars sprog. Heri ser jeg en analogi fra min jordiske far til min himmelske far. Ved at sige det på engelsk understreger han, at nu skal jeg høre godt efter. Dette her er vigtigt.

Hvis vi nu ser tilbage på hele forløbet op til aborterne, hvad tror du så det ville have krævet at få dig til at ændre din beslutning?

– I grunden ikke så meget. Bare noget støtte og opbakning fra mine omgivelser.

Min far var jo på det tidspunkt rejst tilbage til USA, og jeg følte, at han var uendeligt langt borte og ikke kunne hjælpe mig. Jeg tror også, jeg i høj grad lå under for det almindelige argument, at man ikke kan være bekendt at sætte et barn i verden, hvis man ikke kan byde det en ordentlig livskvalitet.

Fik du nogen rådgivning hos lægen?

– Overhovedet ikke. Hun konstaterede bare, at jeg var gravid, og da jeg så sagde, at jeg ikke ville have barnet, svarede hun: ”Jamen, så laver vi en abortaftale til dig.”

Det var det hele. Ingen rådgivning, ingen snak om livet, heller ikke et ord om hverken fysiske eller psykiske bivirkninger. Jeg husker tydeligt, at da jeg var på vej ud ad døren, tænkte jeg: ”Stop mig nu, stop mig nu!”

Det er ikke fordi jeg på nogen måde vil lægge ansvaret fra mig for det, jeg har gjort. Men hvis jeg havde haft opbakning fra min familie, ville jeg helt sikkert have fået barnet. Og jeg vil også godt sige, at selv om kirken siger nej til abort, så er det ikke noget, man herhjemme som almindelig katolik hører ret meget til. Det skal gøres helt anderledes aktivt og udadvendt, hvis det skal hjælpe noget.

Maynor

Kære læser af Respekt For Menneskeliv

Hjem turde hun ikke gå, hun havde jo ingen svovlstikker solgt...

Midt i alle julens dejlige og hyggelige fortællinger skiller "Den lille pige med svovlstikkerne" sig ud - HC Andersens barske historie om en fattig pige, der fryser ihjel nytårsaften. Hun er ikke inviteret med til festen og lever og dør ubemærket i yderste fattigdom. Når jeg læser historien, bliver jeg slået af, hvordan den så levende beskriver et liv, som er mange gadebørns virkelighed den dag i dag.

Gadebørn fryser også i Honduras

Som den lille pige i Andersens historie har gadebørnene i Honduras også svært ved at holde varmen. Derfor sniffer de lim, da det dulmer fornemmelsen af sult og kulde. Men limen giver også hjerneskader, og de fleste gadebørn når aldrig at blive voksne.

På fabrik som 4-årig

Sidste år mødte jeg Maynor, der havde levet som gadebarn. Sammen med sin mor havde han allerede som 4-årig arbejdet på en fabrik for at skaffe føden. Til sidst levede han på gaden med sine brødre, fordi moderen ikke kunne tage sig af dem. De overlevede ved at finde madrester i skraldespande. Heldigvis har Maynor og hans brødre i dag fået trygge forhold på et børnehjem, hvor de får mad, omsorg, skolegang og muligheden for at skabe en fremtid.

Tænd et lys for gadens børn!

Vil du denne jul være med til at tænde lys i børns liv ved at hjælpe dem væk fra gaden? Så støt os med et bidrag og vær med i kampen for børnenes liv.

Du og din familie ønskes en glædelig jul!

Arne Kristensen
Daglig leder

Hvorfor støtte Leve Børnene?

Leve Børnene er den danske del af den internationale, kirkelige og humanitære børneorganisation Viva.

Vi hjælper udsatte børn og unge ved at støtte lokale, kirkelige børneprojekter og ved at sende frivillige ud gennem volontørprogrammet Impact.

Leve Børnene holder også julefester for gadebørn med leg, mad og gaver. Sidste år kunne vi invitere ca. 17.000 børn til julefest i Asien, Afrika og Latinamerika.

20.000 børn bor på gaden i Honduras. På verdensplan lever 100 mio. børn på gaden.

Vil du give en julegave?

Giv en julegave på: 175 kr. 250 kr. 375 kr. 550 kr. _____kr.

Du kan indbetale dit bidrag på posthuset eller på netbank:

- Indbetalingskort/gironr: +73< + 88230175<
- Bankoverførsel: Reg: 0994 Konto: 40003169 mrk. 'julegave 545'

For at opnå fradrag: Husk at oplyse navn, adresse og CPR

Om den etik, der bør diktere vore handlinger

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

En eneste sætning skal være ledetråden i alt, hvad vi gør – det eneste argument, som ikke bedrager, og som afgør alt, Jesu egne ord:

»Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.«

Vigtig meddelelse

I julenummeret af RFM nyt lægger vi altid et girokort, som rigtig mange benytter til at sende os en julegave, og det er vi selvfølgelig meget taknemmelige for.

Det gør vi også i dette julenummer – kun med den forskel, at det ikke længere hedder et girokort, men et FI-kort. Et FI-kort er præcis det samme som et girokort, kun med den forskel, at det ikke er Girobank, men vores egen bank, der håndterer betalingen. Så hvis du plejer at bruge girokortet, gør du bare som sædvanlig, og det samme gælder, hvis du bruger netbank. Hvis kortet er blevet væk, står de bankoplysninger, du har brug for, på side 2 nederst.

Det eneste, vil vil bede dig om, er ikke at benytte girokort, som du evt. måtte have liggende, men tværtimod kassere dem, sådan at vi snarest kan nedlægge girokontoen (som er dyrere i drift – derfor forandringen).

Og så vil vi naturligvis på dette sted slutte af med at ønske alle vore trofaste læsere og bidragydere **en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår!** med en hjertelig tak for al støtte og opmuntring i 2011.